

„DOLOMITO“ DARBAI IR LŪKESČIAI

ATKELTA IŠ 1 PSL.

Vienoje geriausių Lietuvoje – Petrašiūnų motokroso trąsoje į „Robustos“ sporto klubo rengiamas varžybas kasmet susirenka daug lenktynininkų ir žiūrovų

„Dolomito“ ateitis – ne kažkur tolimoje ateityje, bet šiandien dirbančių rankose. Prioritetai ne amžiui, bet pasiektiems rezultatams. Tik jie geriausiai nusako tikrą vertę ir kiekvieno indėlių bendrovės sėkmę. Šiuo metu turime nemažai žmonių, dirbančių virš trisdešimt metų, bet potruputė kolektyvas jaunėja. Pirmiausia norisi paminėti maštanti už nusistovėjusiu standartu ribų, sugeban-

tį priimti nestandardinius sprendimus, o svarbiausia – asmeninę atsakomybę akcinės bendrovės „Dolomitas“ gamybos direktorui – pavaduotojų Mindaugą Gudą. Per trumpą laiką nuo eilinio laboranto paklusijų ne vienu karjeros laipteliu gamybos direktorius pavaduotojų Martyną Mikšį, nesenai komercijos direktore paskirtą Liną Aperavičienę, prieš tai dešimtmjetį laikinai dirbusia

apskaitininke. Tai tik du iš daugelio pavyzdžių, kaip, norint ir stengiantis būti pastebėtais, galima pakilti karjeros laiptais „Dolomite“.

Nebijodamas pasikartoti, dar kartą sakau, jog įmonės sėkmė priklauso ne nuo pavienių, kad ir labiausiai talentingiausiu ir protingiausiu žmonių, bet nuo visų sutelktos komandinio darbo.

Pastebėjau, jog vyresnieji labiau siekia stabilumo, pastovumo. Jaučioji – taip vadinama „Z“ ir „Y“ karta masto kitaip. Gal būt ne visi pritars, bet jaunam perspektyviam specialistui ne vien atlyginimas svarbiausia renkantis darbo vieta. Tenka pripažinti, emigracija ir demografinis senėjimas mažina konkurenciją tarp jaunų specialistų ir jie puikiai tai supranta. Jiems, beje kaip ir man, be teisingo atlyginimo, svarbiau save realizuoti, darbo salygos, galimybė tobuleti, o tam reikia stiprių tiesioginių vadovų, kurie būtų jaunimui įkvėpimas ir autoritetas.

Šiemet sveikinsime 30 metų išdirbusią Eleną Kirdeikienę, 20 metų – finansų direktorę Jūratę Tinterienę bei 35 metų patirtį sukaupusį Stanislavą Survilą. Net du mūsų įmonės darbuotojai buvo apdovanoti Lietuvos karjerų asociacijos rengiamame profesinės šventės Barboros dienos minėjime. Tai laboratorijos vadovė Lina Šneideraitienė – už aukštą profesinę patirtį bei projektų vadovas Vincas Ponelis – už ypatingą indėlį įmonėje įgyvendinant plėtros projektus.

Algis PADORA

„SUDIE SENIEJI, SUSITIKSIME NAUJAISIAIS!“

Daugiau nei tris dešimtmečius, prieš pat Naujuosius, Ūdeku kultūros salėje ištariamas šis tradicinės pasveikinimas. Šventinis koncertas ir spektaklio premjera – ūdekiečių „atributai“, be kurių ne vienas neįsivaizduotų švenčių – ir šiemet pilna salė žmonių susirinko pažiūrėti naujų saviveiklininkų kūrinių. „Susirenkantys ne tik kaimo gyventojai, bet ir svečiai iš aplinkinių vietovių nuteikia šventiškai, ir įrodo, kad ne sau, o visuomenei darome rengini, o kultūra labai reikalina“, - sako ilgametė Ūdeku kultūros namų vadovė Vitalija Vareikienė.

Autorės nuotr.: po premjeros moterys nenustojo šypsotis – premjera pavyko! Iš kairės: A. Ašmonavičienė, V. Ogintienė (sėdi); A. Aperavičiūtė, režisierė V. Vareikienė, R. Urbonienė, D. Naudžiūnenė

Šventiniame konerte pasirodė ūdekiečių dainininkės – puikiai žinomas ansamblis „Lakštutės“ ir keliai į žiūrovų širdis besiskinantis moterų vokalinis ansamblis „Sentimental“, savo repertuarė vietos randantis romansams. Abiem moterų kolektyvams vadovauja Vilma Janickienė.

Ne mažiau plojimų sulaukė ir 4-ų metų atlikėja Melita, dainavusi ir duetu su mama Aušra Jukniene. Nors šeima gyvena Pakruojoje, dažai lankosi pas ūdekuose gyvenančius tėvus, tad nesunku ir repeticijas suderinti, ir žiūrovai – savi.

„Šito spektaklio scenarijų sau-

gojau dešimt metų, kaip sakau, juodai dienai, deja, bet tokia atėjo“, – juokaudama savo kultūros namų ir dramos ratelio vadovę V. Vareikienė. „Juoda diena“ – nebéra norinčių vaidinti vyru! Užtat pasirinkta G. Mareckaitės pjese „Penkios mylimos, arba kaip rasti šeimos laimę“ – čia kuriasi ir susipina skirtingu moteryų likimai. Moterys, kaip visada, ieškančios meilės, supratimo, romantikos... Jas ant scenos įkūnijo daugybę metų vaidinanti Rita Poželienė, trečius metus ant scenos lipanti Daiva Naudžiūnenė (sulaukus daugybę sveikinimų ne už mėgėjiską, bet kone profesionalią vaidybą!), vėl vaidybos džiaugsmą atradusios mokytojos Aldona Ašmonavičienė ir Virginija Ogintienė, debiutavusios Rasa Urbanienė ir Aistė Aperavičiūtė. „Tiesa, spektaklio personažai taikomi prie pačių aktorių charakterių, ieškome, kas kam tinka ir patinka. Mūsų aktorės – puikios, pavyzdingos, pačios siulančios savo idėjas“, – kaip sekėsi dirbtī moteriškame kolektyve, atskleidžia režisierė.

Kaip visada, spektaklis turėtų būti parodytas ne tik Ūdeku, bet ir kitose scenose – lauks mėgėjų teatro pasiromybai, įvairios šventės.

Simona LIPSKYTĖ

SUKČIAUTOJA NUBAUSTA

Gruodžio pradžioje skaitytojams pranešėme apie Lietuvos aklųj ir silpnaregių sajungos Pakruojo skyriaus vardu prisdengusią moterį, kuri iš verslininkų praše pinigų. Moteris už tokį, nei su skyriaus vadove, nei su taryba nesuderintą elgesį, buvo pašalinta iš veiklos. Jos „darbeliai“ taip pat buvo perduoti į policijai – tyrimas jau baigtas, moteris pripažinta kalta.

Pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusizengimo kodekso 108 str. 1 d. (smulki vagystė, sukčiavimas, turto pasisavinimas ar iššvaistymas), sukčiautojai skirta 90 eurų bauda. Lietuvos aklųj ir silpnaregių sajungos Pakruojo skyriaus vadovė Kristina Butkevičienė sako, kad bauta – nedidelė, atsižvelgus į tai, kad nubausta moteris prisipažino besigailinti dėl sukčiavimo, be to, yra neigali, vyresnio amžiaus. „Yra žinoma, kad nesikreipė ne vienas verslininkas į policiją, nors pinigų paaukojo... Niekas nenori veltis į tokį dalyką. Tačiau nubaustai, tikiuosi, tai bus pamoka, reikia elgtis garbingai“, - redakciją informavo K. Butkevičienė.

Simona LIPSKYTĖ

KALĖDŲ ANGELŲ SKRYDIS – Į NAUJUOSIUS!

PAKRUOJO KULTŪROS CENTRE ADVENTO, ŠVENTUJŲ KALĖDŲ ŠVIESĄ SIMBOLIZUOJA TARPTAUTINĖ ANGELŲ PARODA.

Po angelo sparnu draugystę, meilę, gérį, pasitikėjimą kuria pakruoječiai – suaugusiuji ir vaikų dailės studijų lankytojai, rajono medžio skulptoriai, vytelių pynėjai... Parodoje „nusileido“ šiauliaičių menininkų angelai. Kūrybos džiaugsmu dalijosi grupė autorių iš Rundalės.

Tradicinės parodos iniciatorei Sigutėi Malinauskienei smagu – angelų pasiilgusieji susipažsta su išradiniais menininkais ir įvairiomis technikomis atliktais jų kūriniais.

Rundalės dailės studijos vadovės Matildos Lauros Ikerte pastebėjimu, visų angelų darbai geri. Jų sparnai suteikia ir kūrybinio pasitikėjimo. Gal todėl prie šios autorių nutapytuo diptiko – prie galinę ir baltų angelo sparnų įsimžino daugelis parodos dalyvių. Menininkės žodžiais, angelai suvienija gerus žmones.

Parodos atidarymas – tarsi meniškas spektaklis, išblaškantis tamšą, skeležiantis ramybę ir šilumą. Nė vienas dalyvis neliko nuošalyje, klaušydamas Virginijaus Kacilevičiaus ir jo dukros Marijos dainavimo, literatės Dalės Gurkšnienės raiškaus žodžio, smuikininko Rolando Sereikos atliekamų melodijų.

Tautodailininkė Veronika Bileliauskienė piešdama savo angelą, derino spalvas su dangaus žydryne, su besikeičiančiu metų laiku. Autorės manymu, angelą sargą turėti kiekvienas ir nebūtina jis „pasirodo“ tik parodoje. Pirmą kartą angelą išskaptavės tautodailininkas Bronislovas Gedminas juokavo, kad tai – senas, bet drūtas kaimo angelas.

Šmaikštavo ir patyrės medžio meistras Pranciškus Miežis, „nutupdės“ ekspozicijoje nedidelius angelų porą. Tautodailininkas šyptelėjo, kad velnių išdrožti kur kas lengvia...

Dangiška prigimtimi, filosofiskumu apgaubta Eugenijaus Rimdžiaus, Vidmanto Lietuvninko, Egidijaus Impolio medžio drožyboje at-

AUTORĖS nuotraukose: Rundalės dailės studijos vadovė Matilde Laura Ikerte prie diptiko – po angelo sparnais

gaivinti angelai.

Ekspoziciją praturtinės auksrankis Saulius Lampickas kūrybos neatsieja nuo liaudies meno tradicijų. Autentiška kraštiečio prakartėlė įrengta prie lietuviškos sodybos durų. Šviesos, gerumo angelai saugo žydičius kaimo darželius. Šypsos ant gėlėtos palangės, rymo prie ornamentuotų durų...

Piešti, pinti, drožti angelai, angelukai – lėlės – iš įvairių kūrėjų sapnų, iš vaizduotės, iš nutikimų ar pašakojimų.

Tarptautinė paroda susivienijo kūrybiškų žmones, nuteikė apmāstymams apie skubančio laiko žingsnius. Plazdantys angelų sparnai – gerų minčių, grožio nešėjai.

Daugelio pastebėjimu, įsigilinus į kūrinių paslaptingesumą nejučia įgaunamas skrydžio polėkis. Toks pakylėjimas būtinės ir kūryboje, ir gyvenime...

N. NILYTĖ

Parodos dalyviai džiugino gausi tapytų angelų ekspozicija

Algio PADOROS nuotraukoje: su medžio angelų kūrėjais Egidijumi Impoliu, Eugenijumi Rimdžiumi, Pranciškumi Miežiu, Vidmantu Lietuvninku, Bronislovu Gedminu ir Sauliumi Lampicku parodos iniciatorių Sigutė Malinauskienė